

[Steen Folke]

Dansk udenrigspolitik er og forbliver kapitalistisk og reaktionær.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg kan i princippet tilslutte mig udenrigsministerens holdning med hensyn til en udbygning af Det europæiske Fællesskab med de tre nye ansøgerlande Grækenland, Spanien og Portugal, men alligevel skal jeg ikke undlade at kommentere regeringens åbenbare optimisme.

Udvidelsen giver anledning til økonomiske vanskeligheder; f. eks. er Spaniens økonomiske styrke og vækstmuligheder langt større end Grækenlands og Portugals, men som helhed er den økonomiske udvikling i de tre stater lavere end udviklingen i det nuværende Fællesskab. Grækenland, Spanien og Portugal er tyngt af akutte vanskeligheder; såvel økonomisk som politisk må man stadig væk tale om mangel på stabilitet hos dem.

Vi må derfor overveje de alvorlige økonomiske konsekvenser, en optagelse af disse lande vil få for Danmark. Ansøgerlandene har så svage økonomiske strukturer, at det vil påvirke EFs økonomi alvorligt i negativ retning. Det er en kendsgerning, at gennemsnitsindtægten i den fattigste egn i de nuværende ni EF-lande er 3 gange så høj som i de fattigste egne af Portugal.

De ni lande må først have tid til at udligne mangfoldige af deres egne modsætninger. Tag bare det område, som er helt dominerende for EFs økonomi: landbruget. Her kører man nu med meget komplicerede problemer, som det vil tage mange år endnu at forlige inden for de ni's rammer. Det er aldeles udelukket blot at koble 3 lande med primitive landbrugsforhold på den vogn. I forvejen har EF jo en meget stor produktion af oliven, vin, svesker, citroner og andet. Derfor fordrer en optagelse af de tre ansøgerlande en omstrukturering af landbrugsproduktionen i Middelhavsområdet.

I de krisetider, vi netop nu oplever i Det europæiske Fællesskab, har vi ikke råd til uoverskuelige eksperimenter med lande, der i enhver henseende ligger på et andet niveau end de nuværende medlemslande erhvervmæssigt, folkeligt osv., på bekostning af den dynamik, vi de ni lande imellem har så hårdt brug for. For øvrigt rent administrativt: hvordan vil ikke yderligere 3 sprog vanske-

liggøre indpasningen af nye embedsmænd i det allerede eksisterende alt for tunge EF-bureaukrati? Hvis Det europæiske Fællesskab udvides med de tre nævnte lande, bliver resultatet vel blot, at Fællesskabet risikerer ikke at blive andet end et udvidet frihandelsområde.

Fremskridtspartiet mener, at Fællesskabet ikke bør udvides, før de ni lande står stærkere selv. Der er så mange skævheder endnu de ni lande imellem, der skal rettes op, før vi i EF økonomisk kan tillade os at optage flere fattige lande.

Men EF kan heller ikke tillade sig at føre en henholdende taktisk politik. Lad os sige det klart til Grækenland, der nu de sidste par år har ventet ved hoveddøren, at Grækenland må vænne sig til den tanke, at der ikke kan blive en optagelse før tidligst om 4, 5, 6 år. Lad os ligeledes sige til Spanien, at det sikkert vil vare mindst 8-10 år, før det kan optages, og til Portugal, at det nok vil vare mange år endnu.

I de kommende år bliver nye enorme kraftanstrengelser nødvendige for at få det allerede etablerede til at fungere tåleligt. Det vil fremskridtspartiet som en kritisk - hr. Ib Christensen - men seriøs EF-partner positivt medvirke til.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er ugørligt på 5 minutter at yde EF-afsnittet i udenrigsministerens redegørelse fuld retfærdighed, og derfor overflødig gør denne debat ikke en senere markedsdebat på et tidspunkt i samlingen. Men jeg vil gerne takke udenrigsministeren for EF-afsnittet, som jeg finder meget velafbalanceret. Jeg vil dog gøre en enkelt bemærkning vedrørende de nye ansøgerlande.

Jeg er aldeles enig med ministeren i hans betragtninger om vores forpligtelse til at tage vel imod ansøgerlande, der som Grækenland, Portugal og Spanien ansøger om medlemskab, ikke udelukkende af økonomiske grunde, men nok så meget af politiske grunde for at stabilisere den demokratiske udvikling i disse lande. Men jeg synes, det er vel optimistisk, når man siger, at regeringen ikke betragter en udvidelse af EF med Grækenland, Portugal og Spanien som et skridt i retning af stagnation eller udvanding inden for EF.